

Kaksiluonto-oppi ja logiikka

Kaksiluonto-opin mukaan Jeesus on yhtä aikaa "täydellinen Jumala ja täydellinen ihminen". Vaikka ihminen on hyvin erilainen kuin Jumala ja Jumala on hyvin erilainen kuin ihminen, eivät kolminaisuusoppiin uskovat ihmiset näe tässä mitään ristiriitaa tai epäloogisuutta, järjenvastaisuutta. Jeesuksen oleminen samanaikaisesti "Jumalana ja ihmisenä" voidaan "ymmärtää uskon kautta", vaikka tämä asia ei avaudukaan "luonnollisen ihmisen ymmärrykselle ja järjelle". Vain "hengellinen ihminen" voi ymmärtää tämän "salaisuuden" (mysteeri), jollaisena Jeesuksen kahta samanaikaista luontoa ja kolminaisuusoppia kuvataan.

Ei liene ihme, että kovin moni ei uskalla kyseenalaistaa tätä opetusta, koska sen kieltäminen paljastaisi heidät "tyhmäksi" tai "osattomaksi pyhästä hengestä": "sielulliseksi tai lihalliseksi ihmiseksi" "hengellisen Jumalan lapsen" sijaan. Vilpittön ja totuutta rakastava kristitty ei voi kuitenkaan uskoa sokeasti "katolisilta isiltä" ja "kirkolta" perittyjä opetuksia. Kaikki opit, rituaalit ja traditiot on tutkittava Raamatun kirjoitusten valossa. Jumalan sanan opetus ei saa olla epäloogista ja järjenvastaista. Sen on tarkoitus avautua ymmärryksellemme ja valaista meitä. (Psa 109:105, 130; Matt 15:10; Mar 4:33-34; Luuk 24:44-45)

Monet nimeltään kristityt ihmiset luulevat, että Jumalan sanan opetus ja evankeliumi ovat järjenvastaisia, ja että sellaisia niiden tulisi ollakin. He perustelevat kantansa Paavalin sanoilla, joiden mukaan "evankeliumi ei ole ihmisten mukaista" ja se on "hullutusta". (Gal 1:11-12; 1Kor 1:13-2:16) He eivät ymmärrä Paavalin sarkasmia hänen kirjoittaessaan tällä tavalla. Evankeliumi ei ole hullutusta meille, jotka uskomme siihen. Se on Jumalan viisautta, joka on loogista ja avautuu ymmärryksellemme "uskon kautta", joka "luonnolliselta ihmiseltä puuttuu". Jumalan sanan opetus ja evankeliumi ovat siis järjenvastaista ja hullutusta vain niille, jotka eivät usko – eivät meille, jotka uskomme. Sopiikin kysyä: ovatko ne edes uskossa, jotka väittävät evankeliumia ja Jumalan sanan opetusta "järjenvastaiseksi" ja "hullutukseksi"?

Monet "kristityt" perustelevat "Jeesuksen kahta luontoa yhdessä persoonassa" siten, että "Jumalalle kaikki on mahdollista". Heidän mielestään Jumalalle on mahdollista "tukistaa kaljua miestä" ja "tehdä niin painava kivi, että hän ei itse jaksa sitä nostaa". Järkevälle ja oikeaa opetusta saaneelle kristitylle tällaiset väitteet ovat sisäisesti ristiriitaisia ja järjenvastaisia, joten jo niiden esittäminen on typerää, puhumattakaan siitä, että Jumala tekisi jotakin järjenvastaista tai epäloogista. Jumala "ei tee ympyröitä, jotka ovat neliöitä" tai "syntiä, joka on vanhurskautta". Jumala tekee vain sitä, mikä on loogisesti mahdollista ja järkevää. Tämä ei sulje pois ihmeitä, jotka ovat järjellisesti ymmärrettävissä ja täysin loogisia, mutta järjettömyyksiä ei täysi-ikäisen kristityn tule uskoa ja pitää totena.

Kolminaisuusoppi ja kaksiluonto-oppi ovat sisäisesti ristiriitaisia ja järjenvastaisia uskonkappaleita, joita ei voida todistaa Raamatun kirjoitusten avulla tosiksi, eikä niitä voida selittää järjellisesti, niin että ne opit voitaisiin ymmärtää. Jumalan sanan tarkoitus on avautua ymmärrykselle, joten nämä opit eivät ole "Jumalan sanaa", eivätkä edes sen virheetöntä selitystä. Jo pelkästään tästä syystä niiden levittäminen on suuri virhe ja erehdys, jonka Jumala tosin antaa anteeksi vilpittömästi erehtyneille, mutta se ei oikeuta jatkamaan niiden levittämistä, kun virhe paljastuu ja Raamatun oikea opetus avautuu ymmärryksellemme.

Virheellisistä Raamatun tulkinnoista on luovuttava ja paljastettava ne muille kristityille, jotta voisimme sanoutua niistä irti "yhtenä Jumalan seurakuntana", sen sijaan, että hyväksyisimme näitä "harhaoppeja" keskuudessamme. Vähintä, mitä Jumalan lapsilta voidaan vaatia tai edellyttää, on sen

tunnustaminen, että kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppeja ei voida todistaa aukottomasti Raamatun kirjoituksilla, eikä niiden totena pitämistä tule asettaa sielujen pelastumisen ehdoksi opetuksessa. Raamatun kirjoitusten yli meneviä opin lauseita ja muotoiluja ei kenenkään tarvitse tunnustaa todeksi, jos ne ovat hyvin kyseenalaisia, moniselitteisiä ja vaikuttavat järjenvastaisilta. Kaikki jumaluus-opin selitykset sisältävät tällaisia väitteitä; jopa ne, joissa ei uskota klassiseen kolminaisuusoppiin.

Suoraan Raamatun kirjoitusten yli meneviä väitteitä ja lauseita tulee karttaa, kun jumaluus-opista puhutaan. Vaikka niiden täydellinen karttaminen on käytännössä mahdotonta, on "edes mahdollisesti totuuden vastaisten selitysten" levittäminen "Jumalan sanan varmana totuutena" kovin arveluttavaa. Vielä vaarallisempaa on vaatia muita tunnustamaan samaa oppia ja uhkailla eri tavalla uskovia ikuisella rangaistuksella, jos he ovat eriä mieltä ja ovat vilpittömästi erehtyneitä. Eriuskoisten erottaminen yhteydestä on kuitenkin puolustettavaa ja hyvin perusteltua, koska yhdessä eläminen ja kokoontuminen kovin eri tavalla uskovien välillä on käytännössä lähes mahdotonta toteuttaa ilman riitaisuuksia ja turhia väittelyitä. Riitaiset ja hajaannusta aiheuttavat ihmiset tulee tarvittaessa sulkea yhteyden ulkopuolelle, vaikka he olisivat saman Isän lapsia kanssamme.

Et ehkä ymmärrä vielä sitä, miten järjetön oppi Jeesuksen samanaikaisesta jumaluudesta ja ihmisyydestä on. Asia selviää paremmin, kun otan toisen esimerkin. Se ei ole yhtään sen järjettömämpi tai epäloogisempi kuin kaksiluonto-oppi, jos kerran "Jumalalle kaikki järjenvastainen ja sisäisesti ristiriitainen on mahdollista toteuttaa".

Oletetaan, että "Jeesus on Jumala ja bakteeri samanaikaisesti". Kun bakteeri lisääntyy suvuttomasti jakaantumalla, niin pian bakteereja on miljoonia ja miljardeja. Silti Jumala on yksi, koska "Jumalalle kaikki on mahdollista". Jumala on yhtä aikaa miljardeittain bakteereja ja Jumala – kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppien mukaan tässä ei pitäisi olla mitään "järjenvastaista", niin kuin ei siinäkään, että Jeesus "on yhtä aikaa täydellisesti Jumala ja täydellisesti ihminen". Todellisuudessa nämä kumoavat toisensa niin kuin "Jumala ja bakteeri" fiktiokin. Jeesus ei voi olla Jumala ja ihminen samanaikaisesti; hänen täytyy olla jompikumpi, ei molempia yhtä aikaa.

Jos joku on ihminen, niin hän ei voi olla Jumala. Jos joku on Jumala, niin hän ei voi olla ihminen. Ihminen ei ole Jumala eikä Jumala ole ihminen. Samalla hetkellä, kun Jeesuksesta olisi tullut ihminen, ei hän olisi voinut jatkaa Jumalana olemista, jos hän olisi ollut Jumala ennen sikiämistään ja syntymistään ihmiseksi. Ja jos Jeesus olisi iankaikkinen Jumala ilman alkua, ei hän voisi olla täydellinen ihminen, vaan hän olisi "Jumala ihmisen ruumiissa". Jeesus siis ainoastaan "näyttäisi Jumalalta", mutta olisi todellisuudessa "Jumala ihmisen ruumiissa". Vaikka asian täytyisi logiikan sääntöjen mukaan olla juuri näin, pitävät trinitaarit tätä [doketismiksi](#) kutsuttua näkemystä harhaoppina. Itse asiassa apostoli Johannes kirjoitti luultavasti juuri tätä tulkintaa vastaan. Hän piti tärkeänä sitä, että Jeesuksen uskottiin olevan täydellinen ihminen, lihaan tullut Kristus. Jos joku kielsi Jeesuksen ihmisyyden ja sen, että Jumala oli hänen isänsä – että Jeesus on Jumalan poika – oli hän Johanneksen mukaan "antikristus". (1Joh 4:1-6; 2:18-28)

Raamatun mukaan Jeesus on täydellinen "ihminen", joka ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka eli ihmisenä maan päällä reilut 30 vuotta. Jeesus ei siis vain näyttänyt ihmiseltä vaan hän oli ihminen ja on ihminen iankaikkisesti. Jeesus ei lakkaa koskaan olemasta ihminen, mutta "Isän vertainen" Jumala hän ei ole koskaan ollut, eikä ole koskaan oleva. Tämä siitä huolimatta, että häntä sanotaan Raamatussa jumalaksi ja hänestä käytetään Isän nimeä "Jahve". Samalla tavalla on "jumalaksi" sanottu enkeleitä ja käytetty heistä nimeä "Jahve", joten se ei todista olentoa "Jumalaksi", että hän käyttää itsestään Jumalan nimeä ja häntä kutsutaan "jumalaksi". Isä on antanut enkeleilleen ja

pojalleen Jeesukselle valtuuden käyttää hänen nimeään ja esiintyä hänen nimessään, ikään kuin Isä itse olisi ollut läsnä: olisi sanonut ne sanat ja tehnyt ne teot, joita enkelit tai Jeesus ovat sanoneet tai ovat tehneet. (ks. Joh 14:9-11; 12:42-50; 5:16-36)

Koska Jeesus on täydellinen ihminen, ei hän voi olla myöskään pre-eksistenttinen enkeli tai jumal-olento. Nämäkään eivät voi olla yhtä aikaa "täydellisesti ihmisiä" ja "enkeleitä" tai "jumal-olentoja". Jos Jeesus olisi enkeli tai jumal-olento, niin hän olisi ainoastaan näyttänyt ihmiseltä, mutta ei olisi ollut täydellinen ihminen. Hän olisi ollut sen sijaan "enkeli ihmisen ruumiissa" tai "jumal-olento ihmisen ruumiissa".

Jeesus ei ole käynyt lävitse "muodonmuutosta", niin että hän olisi ollut ensin "Jumala" tai "enkeli" tai "jumal-olento" ja sitten "täydellinen ihminen", niin että "olisi lakannut olemasta Jumala, enkeli tai jumal-olento". Jumala tai taivaallinen henkiolento eivät voi lakata olemasta sitä, mitä he luontonsa ja alkuperänsä puolesta ovat. Jos he siis esiintyisivät ihmisen hahmossa tai ihmisen ruumiissa, niin he eivät olisi "täydellisesti ihmisiä" vaan ainoastaan "näyttäisivät ihmiseltä". He pysyisivät kaiken aikaa Jumalana tai henkiolentona, jolloin heidän ihmisenä olemisensa ei olisi totisinta totta.

Jumalaa tai enkeliä eivät koske ne lainalaisuudet, joiden vallassa "täydellinen ihminen syntyy ja elää koko elämänsä". Inhimillinen heikkous, kiusaukset ja elämän uhraaminen muiden hyväksi olisivat pelkkää näytelmää ja siirtymistä "muodosta toiseen", ei totista itsensä ja elämän uhraamista muiden hyväksi. Jeesus olisi ainoastaan muuttanut muotoaan, mutta ei olisi kuollut niin kuin ihmiset kuolevat, eikä olisi ollut ihminen, niin kuin me ihmisiä olemme. Me emme ole "Jumala ihmisen ruumiissa" tai "jumal-olento ihmisen ruumiissa", vaan me olemme kokonaan ja täydellisesti ihmisiä, hyvin erilaisia kuin "ruumiissa asuva Jumala tai enkeli".

Vaikka teoriassa olisi mahdollista, että Jeesus on käynyt läpi muodonmuutoksen järjestyksessä "enkeli → ihminen → enkeli", ei Raamatusta löydy tälle muodonmuutokselle riittäviä tai kunnollisia perusteita. Myös logiikan mukaan on hyvin kyseenalaista, miten enkeli voisi lakata olemasta enkeli, elää välillä täydellisesti ihmisenä (henki ihmisen ruumiissa tyhjennettynä enkelin tiedosta, voimasta ja valtasuuruudesta) ja palata takaisin kuninkaalliseen loistonsa enkelinä. Itse asiassa Jeesus ei voi olla enkeli senkään vuoksi, että "tulevaa maailmaa ei ole alistettu enkelin alle vaan ihmisen Kristuksen Jeesuksen valtaan". (Hebr 2) Vielä vähemmän voisi olla mahdollista se, että Jeesus olisi käynyt läpi muodonmuutoksen "Jumala → ihminen → Jumala", koska Jumala ei voi koskaan lakata olemasta Jumala.

Kaksiluonto-opin mukaan Jeesus säilytti jumaluutensa koko sen ajan, kun hän oli "täydellisesti ihminen", mutta se on järjenvastainen ja epälooginen väite. Vain sokea usko vailla täysi-ikäisen kristityn ymmärrystä kykenee pitämään totena tällaisia järjenvastaisia väitteitä ja jumaluus-opin määritelmiä. Täysi-ikäinen ja Jumalan vaikuttama usko on kuitenkin järjellistä ja täysin loogista, niin että Jumalan sana voidaan ymmärtää ja järjellä käsittää, eikä se ole järjetöntä ja ristiriitaista.

Raamatussa on maininta enkeleistä, jotka "eivät säilyttäneet valta-asemaansa vaan jättivät oman asumuksensa" ja "harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lianhimoihin". (Jda 1:6-7) Jumala on vanginnut heidät syvyyteen iankaikkisissa kahleissa odottamaan tulevaa tuomiota. (2Piet 2:4, 9-11; vrt. 1Piet 3:18-20) Juuda ja Pietari lainaavat tässä etiopalaista Eenokin kirjaa, jonka kaikkia kuvauksia ei pidetä totuudenmukaisina, eikä sitä kirjaa ole hyväksytty Raamatun kaanoniin. Siitä huolimatta tätä kuvausta "langenneista enkeleistä" on pidetty totuudenmukaisena. On uskottu, että nämä ovat niitä Mooseksen kirjan enkeleitä, jotka yhtyivät ihmisten tyttäriin ja saivat lapsia heidän kanssaan. (1Moos 6:3-4)

Vaikka tämä olisi totta, niin se ei todista sitä muodonmuutosta, jonka Jeesuksen uskotaan käyneen lävitse: Jumala (tai enkeli) → ihminen (ihminen-Jumala, ihminen-enkeli) → Jumala tai enkeli (Jumala-ihminen, enkeli-ihminen). Nämä enkelit eivät "syntyneet naisesta", eivätkä he lakanneet olemasta henkiolentoja, vaikka heillä oli ihmisen ruumis ja he harjoittivat sukupuoliyhdyntää naisten kanssa ja saivat lapsia heidän kanssaan. He olivat "henkiä ihmisen ruumiissa", toisin kuin me ihmiset, jotka olemme yksi kokonainen ihminen, vaikka meidän sanotaankin koostuvan "hengestä, sielusta ja ruumiista".

Ihminen on todellisuudessa tomua, jonka Jumalan antama elämän henki tekee eläväksi. (1Moos 2:7) Kun ihminen kuolee, palaa tomu maahan ja henki Jumalan tykö, niin että ihmistä ei ole enää olemassa muuten kuin Jumalan muistissa; jotta Jumala voi herättää kuolleet henkiin ja säilyttää heidän muistinsa tallessa tulevaa tuomiota varten. Toisin kuin ihmisten kanssa mahdollisesti yhtyneet enkelit (henget), Nooan aikana eläneet ihmiset ovat kuolleet, eivätkä tiedä mitään kuolemansa jälkeen. Enkelit on sitä vastoin pantu syvyyteen odottamaan tulevaa tuomion päivää ja Jeesus on saarnannut heille ylösnousemuksensa jälkeen voittoa kuolemasta. (Ilm 11:11; Snj 3:11-22; 12:7, 14; 9:5-10; Job 7:5-10, 21; Dan 12:2-3; Matt 11:20-24; 12:41-42; Joh 5:24-30; Ilm 20:11-15; 1Piet 3:18-20)

Kun nyt näitä mahdollisesti langenneita enkeleitä tarkkaillaan, niin he eivät ole lakanneet olemasta enkeleitä tai henkiolentoja, vaikka he ovat jääneet ruumiilliseen asumukseensa. He ovat siis "enkeleitä ihmisen ruumiissa". Jos Jeesus olisi enkeli tai Jumala, niin hänen täytyisi olla samalla tavalla "enkeli ihmisen ruumiissa" tai "Jumala ihmisen ruumiissa" kuin nämä langenneet henget, sen sijaan, että hän olisi "täydellisesti ihminen" niin kuin me olemme: sikiämisen ja vaimosta syntymisen perusteella. Jeesus olisi siis vain "näyttänyt ihmiseltä", mutta olisi ollut todellisuudessa "Jumala tai enkeli ihmisen ruumiissa". Raamatun mukaan hän on kuitenkin täydellisesti ihminen, joten hän ei voi olla Jumala eikä enkeli.

Jeesus on sanonut, että elämän ylösnousemukseen pääsevät "ovat kuin enkeleitä". Me emme harjoita sukupuoliyhteyttä, emme lisäännä, emmekä voi enää kuolla. (Matt 22:23-33) Jotkut voivat pitää tätä "muutosta" todisteena siitä, että pelastuva ihminen käy lävitse muodonmuutoksen, niin että meistä tulee ylösnousemuksen jälkeen enkeleitä. Tämä ei pidä kuitenkaan paikkaansa. Me olemme ihmisiä vielä ylösnousemuksen jälkeen, mutta emme voi enää kuolla, sillä me emme tee enää syntiä, eikä mitään kirousta ole enää oleva. (1Kor 15 ja Ilm 21-22)

Raamatun sanoma on riittävän selvä, jotta vilpittömän lukija voi ymmärtää ihmisten pysyvän iankaikkisesti ihmisinä, vaikka muutummekin kuolemattomiksi ja katoamattomiksi olennoiksi, niin että Jeesus vertaa meitä valon enkeleihin. Raamatussa on silti erotettu enkelit ja ihmiset toisistaan siten, että muodonmuutosta (metamorfoosia) "enkeli → ihminen → enkeli" ei tapahdu. Yhtä vähän voidaan Raamatun avulla perustella Kristuksen Jeesuksen oletettu metamorfoosi: "Jumala tai enkeli → ihminen → Jumala tai enkeli". Jeesus on iankaikkisesti joko ihminen tai Jumala/enkeli, mutta ei voi olla molempia yhtä aikaa. Sellainen väite on järjenvastainen, sanoivatpa ihmiset mitä tahansa.

Petteri Haipola, 4.–9. helmikuuta 2012

¹ Raamatussa on sanottu Jumalaksi ja Jahveksi (joka on Jumalan nimi) myös enkeleitä ja ihmisiä, ei vain Isää Jumalaa (huomaa, että pyhää henkeä ei ole koskaan sanottu suoraan Jumalaksi eikä kaikkivaltiaaksi, eikä siitä ole käytetty sellaista Jumalan erisnimeä kuten "Jahve"). Se enkeli, joka ilmestyi palavassa pensaassa Moosekselle ja puhui hänelle, sanoi omaksi nimekseen "Jahve" ja sitä enkeliä, joka johdatti Israelia erämaassa, kutsutaan myös Jahveksi: molempia on kutsuttu myös yleisnimellä "elohim" eli "Jumala". (2Moos 3:1-14; 13:21; 14:19; 23:20-23; Tuom 2:1-4; Apt 7:30, 38, 53) "Jumala", joka paini Jaakobin kanssa, oli Herran enkeli (nimeltään "Jahve tsa'vaot" eli "Herra Sebaot", 1Moos 32:24-30; Hoos 12:3-6), samoin kuin ne enkelit tai se enkeli, joka ilmestyi Aabrahamille (nimeltään "Jahve", 1Moos 18), Haagarille, ("Ja hän sanoi häntä puhutelleen Jahven nimeksi 'Jumala, joka näkee minut'," 1Moos 16:7-13) Baalakille ("Jahve", 4Moos 22:9-35), Gideonille ("Jahve", Tuom 6:11-23) ja Maanoahille sekä hänen vaimolleen ("Jahve", Tuom 13). On myös muita kohtia, joissa voidaan tulkita enkelistä käytetyn nimeä "Jahve" ja "elohim" (Jumala), vaikka kyse ei ole itsestään "Isästä Jumalasta" vaan hänen lähettämästään enkelistä. (esim. 1Aik. 21; Sak 3)

Näistä kohdista käy ilmi, että Jumala on antanut enkeleilleen luvan käyttää itsestään hänen nimeään "Jahve" ja esiintyä siinä nimessä tai sen nimisenä. Tämä johtuu siitä, että Jumala on antanut näille enkeleilleen vallan esiintyä hänen sijaisenaan ja lähettinään maan päällä, ikään kuin itse Isä olisi puhumassa ja tekisi ne teot, joita enkelit tekevät hänen nimessään. Samalla tavalla voidaan ymmärtää Jeesuksen esiintyminen Isän nimessä: Isä antoi pojalleen kaiken vallan ja voiman puhua ja tehdä tekoja hänen nimessään, ikään kuin Isä itse olisi puhunut ja tehnyt ne teot, jotka Jeesus teki. Tämä käy ilmi erityisesti Johanneksen evankeliumista. (Joh 5:14-36; 7:24-39; 12:44-50; 14:9-11) Huomaa, että Jeesus ei väittänyt koskaan olevansa samanlainen Jumala kuin Isä on: että hän olisi ollut luomassa tätä maailmaa ja olisi kaikkivaltias. Jeesuksen pre-eksistenssiinkin viittaavat kohdat ovat hyvin kyseenalaisia ja ne voidaan selittää toisella tavalla kuin kolminaisuusopissa tehdään.

Jeesus on ollut pre-eksistenttinen vain Jumalan aivoituksissa, mielessä ja suunnitelmissa, hänen sananaan ja viisautenaan, joka odotti täytymystään. Kun Jeesus [sikisi äitinsä kohdussa ja syntyi Mariasta](#) ja kun Jeesus sai myöhemmin pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi (Joh 1:32-34; Matt 3:17), "tuli Jumalan sana lihaksi", mikä tarkoittaa sitä, että Jumalan suunnitelma ja lupaus tulevasta messiaasta toteutui. Huomaa, että Raamatussa ei sanota yhdessäkään kohdassa suoraan sitä, että "Jumala tuli lihaksi". Koska "Jumalan sana" ja "Jumalan viisaus" eivät ole Vanhassa testamentissa itsenäisiä persoonia, jotka ajattelevat, puhuvat ja toimivat itsenäisesti, vaikka ne on kuvattu ikään kuin persoonina, ei Jeesustakaan tulisi pitää pre-eksistenttisenä persoonana, henkilönä tai jumal-olentona tai Jumalana, joka on elänyt ja ollut olemassa ennen syntymistään ihmiseksi. (Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:1-36; Jer 10:12; 50:15; vrt. Joh 1:1ss. ja 1Moos 1ss.)